

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 11Csp/108/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119319641
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kumová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2022:6119319641.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Vierou Kumovou v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO 35 724 803, zastúpeného Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO 53 255 739 proti žalovanej Kataríne U., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. X/XXXX, Z. o zaplatenie 10.848,93 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 7.742,41 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7.742,41eur od 12.04.2019 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach vo výške 100,- Eur splatných vždy do 25. dňa príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku až do zaplatenia dlhu, s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamieťa.

III. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 42,74 % vo výške, ktorú určí samostatným uznesením súdny úradník tohto súdu po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca (pôvodne Poštová banka a.s.) sa domáhal v upomínacom konaní (upravené zákonom č. 307/2016 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='307/2016%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>), podanou žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 27.11.2019, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu istiny 10.848,93 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 9.178,06 eur od 12.04.2019 do zaplatenia a náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 03.07.2015 uzatvorili Poštová banka, a.s. so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO 31 340 890, v právnom postavení veriteľa a žalovaná v právnom postavení dlžníka Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej aj ako „Zmluva“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli o. i. Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery (ďalej aj ako „OP“), pričom všetky súčasti Zmluvy o úvere sú uložené v registri OpP vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod číslom OpP 1OpP/78/2018. Žalovaná svojím podpisom na Zmluve potvrdila, že sa s týmito dokumentmi oboznámil a súhlasí s ich obsahom. Na základe Zmluvy veriteľ poskytol žalovanej peňažné prostriedky v sume 9.600,- Eur (ďalej aj len „Istina“). Žalovaná sa v zmysle Zmluvy zaviazala vrátiť veriteľovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa Zmluvných dokumentov (všetky tieto peňažné plnenia ďalej spolu aj ako „Úver“). Žalovaná neplnila úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovanej s plnením úveru veriteľ v zmysle ustanovenia § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „OZ“), v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 OZ upozornil žalovanú na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a nakoľko žalovaná na upozornenie nereagovala, vyhlásil dňa 08.11.2016 úver za predčasne splatný.

3. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaná vykonala nasledovné úhrady: dňa 14.03.2019 sumu vo výške 50,- Eur, dňa 11.04.2019 sumu vo výške 50,- Eur. Jednotlivé splátky žalovaného sú uvedené v Aktuálnom stave úveru v časti „Zaplatené splátky“ vyhotovenom z bankového informačného systému veriteľa, ktorý je vedený v súlade s ustanovením § 40 ods. 8 a 9 zákona č. 486/2001 Z.z. o bankách v platnom znení. Veriteľ pred podaním žaloby, výzvou zo dňa 04.06.2019, opätovne vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Žalovaná však do podania žaloby žiadnu ďalšiu úhradu z úveru nevykonala. V súlade so Zmluvnými dokumentmi vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver veriteľovi aj úroky. V Zmluve bola dojednaná úroková sadzba vo výške 13.90 % ročne. Žalobca si neuplatňuje voči žalovanej zmluvné úroky po zosplatnení úveru, od momentu zosplatnenia úveru uplatňuje len zákonné úroky z omeškania, a to v súlade s ustanovením § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z.. výška úroku z omeškania, vo výške 5 %.

4. Platby vykonané žalovanou po vyhlásení predčasnej splatnosti Úveru sa započítavajú prednostne na istinu. Určujúcim dátumom pre začatie úročenia zákonným úrokom, a to percentom z dlžnej istiny po vykonaní poslednej úhrady žalovanej, je deň nasledujúci po poslednej vykonanej platbe zo strany žalovanej. Na základe uvedených skutočností je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi nasledovné dlžné sumy: a) Istinu vo výške 9.178,06 Eur, b) Vyčíslený úrok z Istiny vo výške 487.57 Eur (ide o súčet dlžného zmluvného úroku a zákonného úroku z omeškania od momentu poskytnutia úveru do momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru), c) Vyčíslený zákonný úrok z omeškania vo výške 1.123,35 Eur (ide o vyčíslený úrok z omeškania od momentu zosplatnenia úveru do vykonania poslednej úhrady žalovanou), d) zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9.178,06 Eur od 12.04.2019 do zaplataenia; e) poplatky vo výške 59,95 Eur. Ako dôkazy označil a predložil Zmluvu, OP účinné ku dňu uzatvorenia Zmluvy, Oznamenie o vyhlásení predčasnej splatnosti Úveru s potvrdením o odoslaní, Upozornenie na vznik práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti Úveru s potvrdením o odoslaní, Aktuálny stav úveru, Predžalobnú výzvu a Úroky po zosplatnení.

5. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „upomínací súd“) v upomínacom konaní dňa 19.12.2019 vydal platobný rozkaz v súlade s ustanovením § 265 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok <aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.%2523265'&ucin-k-dni='30.12.9999'> (ďalej ako CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>) ktorým podanej žalobe žalobcu vyhovel v celom rozsahu.

6. Žalovaná podala v zákonnej lehote proti platobnému rozkazu odpor s odôvodnením V odpore uviedla, že nárok žalobcu neuznáva ani čo do dôvodu ani nárokované výšky. Žalobca zrejme na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - lepšia splátka ě. XXXXXXXXXXXX zo dňa 3.7.2015, zaplataenie sumy vo výške 10.848,93 eur s príslušenstvom ale nepreukazuje z čoho sa vlastne skladá), snád' z istiny (ktorú nijako nešpecifikuje) operuje dátumom prevzatia výzvy, kde poštový hárok nijako nedokladá, že uvedenú výzvu prevzala. Žalobca so žalovanou uzavrel Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - lepšia splátka ě. 0507003384 zo dňa 3.7.2015 na úver vo výške 9.600,- Eur/ s počtom splátok 108 a výškou splátky 168,10 Eur celkovou čiastkou na zaplataenie 16.926,50 Eur, teda s odplatou vo výške 7.326,65 Eur. Ak bola výška úveru 9.600,- Eur, celková čiastka k splatnieniu úveru 16.926,50 Eur, pri výške mesačnej splátky 168,10 Eur a počtom mesačné splátky 108, čisto matematicky výška mesačnej splátky 168,10 x počet mesačných splátok 108 = 18.154,80 Eur a pri nákladoch spojených s poistením (ktoré podľa môjho názoru k ničomu neslúži, inak by ich dávno využila) 10,10 Eur je výsledná suma dokonca 19.245,60 Eur rozhodne nie teda celková čiastka k splatnieniu úveru 16.926,50 Eur. Už tu dochádza k nejasnosti a nezrovnalostiam v zmluve. Aj z tohto dôvodu je pre ňu zmluva o úvere nejasná, zavádzajúca a nezrozumiteľná, nedávajúce jej presný prehľad o zmluve ako takej, pre ňu neprehľadná. Nie je uvedené koľko už na danú zmluvu zaplatala. Popiera, spochybňuje a považuje za úplne irelevantné započítanie z jej splátok tých položiek, ktoré by mal súd po práve zrušiť, vyhlásiť za neplatné, kde sa jedná predovšetkým o tieto položky ako je zmluvná pokuta, sankcie, poplatky (pri upomienkach, výzvach na splatnieniu úveru atď.), ktoré jednoznačne popiera a považuje zo strany žalobcu za plne neoprávnené. Zmluva o spotrebiteľskom úvere vôbec nedáva prehľad o tom koľko má vôbec celkovo

zaplatiť, aká je vlastne výška splátky, ktorá RPMN pre daný úver vlastne platí, preto je pre mňa z týchto dôvodov neprehľadná, zavádzajúca. V zmluve nie je uvedená percentuálna sadzba poistenia a niet je tu rozobraté čo je to odplata vo výške 7.326,65 Eur či percentách a z čoho sa vlastne skladá. Celková čiastka na zaplatenie teda vôbec nezodpovedá zmluve. Vznáša týmto aj námietku premlčania nárokov žalobcu zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - lepšia splátka č. 0507003384 zo dňa 3.7.2015. Už dňa 2.9.2016 kontaktovala žalobcu prostredníctvom svojho zástupcu pre komplexné riešenie jej dlhov a to spoločnosti Attila Finacial s.r.o., organizačná zložka, IČO 46275479, so sídlom Mierové námestie 14, P.O.BOX 10,911 01 Trenčín, bohužiaľ bez akejkoľvek odpovede žalobcu. Z toho jasne vyplýva, že už pred týmto dňom bola dlžníkom žalobcu, kedy mohol žalobca nárokovať svoje požiadavky formou platobného rozkazu a nie až teraz, teda viac ako 3 roky od prvého nároku žalobcu. Zasláná pošta sa jej zástupcovi nevrátila, z toho je jasne zrejmé, že žalobca oznámenie s návrhmi prijal a že mu bolo doručené. Nie je pravdou tvrdenie žalobcu, že by ju vyzval listom na zaplatenie dlhu, nič také neprevzala a ak tvrdí žalobca opak, nech súdu preukáže ňou podpísanými doručenkami. Žalobca ju nikdy doposiaľ nevyzval na zaplatenie domnelého dlhu, nemá povedomie, že by jej niečo také bolo doručené, výpisy podania z poštového hárku ešte nepreukazujú doručenie do vlastných rúk. Nikdy jej nebolo doručené Vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky či odstúpenie od zmluvy. Úver vždy riadne platila do doby než som sa dostala do platobnej neschopnosti. Podáva aj námietku o čiastočnej neprijateľnosti zmluvných podmienok žalobcu, ako uspokojenie nárokov žalobcu na „neprimerané sankcie“. Podľa jej názoru dochádza k neodôvodnenému obohacovaniu žalobcu na jej úkor čo považuje za bezdôvodne obohatenie, ktoré žiada vydať podľa § 457 z.č.40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka. Žalobca nepreukázal, že by platne odstúpil od zmluvy a že by nastali účinky odstúpenia, že by bolo odstúpenie či zánik zmluvy doručené žalovanej. Len v prípade účinného doručenia odstúpenia od zmluvy či jej zániku, by žalobcovi vzniklo právo požadovať celé plnenie. Opakovane dodáva, že k tomu, aby nastali účinky odstúpenia nestačí predpokladať, že k doručeniu došlo, ale táto skutočnosť musí byť jednoznačne preukázaná, pričom dôkazné bremeno znáša strana, ktorá od zmluvy odstúpila, teda žalobca. Žalobca dôkazné bremeno neunesol a súd prvého stupňa by mal správne vychádzať z toho, že k odstúpeniu od zmluvy nedošlo a správne uložiť žalovanému povinnosť na vrátenie len dlhu na úvere. Neboli jej predané či doručené žalobcom (či obchodníkom či jeho právnym predchodcom) všeobecné obchodné podmienky, informácie pre klienta, štandardné európske informácie o úvere, zánik úverovej zmluvy či predžalobná upomienka. Inak by na ne určite reagovala, tak ako teraz. K fikcii doručenia dodáva na rozdiel od žalobcu a jeho možné námietky, že súd by mal dospieť k záveru, že žalovaná evidentne nevedela o predmetnom konaní a o konaní sa dozvedela najskôr dňa 19.7.2019 v platobnom rozkaze Okresného súdu Banská Bystrica, s výzvou na vyjadrenie vo veci samej. Došlo tak k porušeniu jej práv podľa Ústavy SR, Listiny a Charty. Žalobcom predložené listinné dôkazy osvedčujú právny vzťah medzi účastníkmi, a aj to, že ide o vzťah spotrebiteľský. v ktorom má žalovaná postavenie spotrebiteľa, a ktorej právna úprava podľa § 52 a nasi. Občianskeho zákonníka priznáva zvýšenú právnu ochranu. Osobne si myslí, že táto zmluva je postavená iba jednostranne v prospech žalobcu, slúži iba na vykonávanie platieb v prospech žalobcu. 7. Nikde v zmluve nie je uvedené či úroková sadzba je denná, týždenná, mesačná alebo ročná. Splácanie úveru a úroku. ktoré zahŕňajú istinu a úrok vždy k nevie k akému dňu nasledujúceho mesiaca počas celej lehoty splatnosti úveru, kde opäť nie je podrobne špecifikované splácanie úveru, splácanie úroku, v akej výške a doba splatnosti úveru je aká? Úver bol zabezpečený v prospech žalobcu rôznymi sankciami. Nie je teda jej chybou, ale chybou dodávateľa (žalobcu), že termíny neboli plnené včas, ktoré tak nemala ako ovplyvniť. Už termín "RPMN" a doba od do, výška RPMN vo forme splácania úveru, je uvedená iná a priemerná hodnota RPMN ku dňu podpisu úverovej zmluvy je taktiež iná, je teda pre ma zavádzajúca, nepreskúmateľná, a nedávajúca ma prehľad o danej zmluve. V zmluve či VOP (ktoré ma neboli žalobcom dané) sú z prevažnej miere zakotvené moje povinnosti nie práva. na rozdiel od žalobcu, čo zakladá nerovnomerné podmienky vzťahu oboch strán. Má za to, že do istiny sú už zahrnuté úroky, poplatky, sankcie, RPMN, zmluvné pokuty atď., ktoré ale nie sú nikde špecifikované a nie je doložené z akých položiek, a z akých súm sa vlastne skladajú. Táto zmluva je postavená plne v prospech žalobcu (jeho právneho predchodcu) a zakladá nerovnomerný pomer práv a povinností, vo vzťahu žalobca /ako podnikateľ/ a žalovaná /ako dlžník/. Súd by mal zobrať aj do úvahy, že v zmluve o úvere absentujú náležitosti ako sú počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo súd mal považovať za rozhodujúce pre právny záver o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov. (v tejto súvislosti poukazuje aj na Rozsudok OS Nitra z 28.6.2019, sp.zn. 7C/51/2018-356, Rozhodnutie KS v Žiline zo dňa 25.11.2013, sp.zn. 11 Co/256/2013, Rozhodnutie KS v Trnave z 9.8.2011, sp.zn. 10CoE/313/2010, Rozhodnutie KS v Trnave z 3.7.2013, sp.zn.11(0/141/2012, Rozsudok KS v Trenčíne z 22.5.2019, sp.zn. 5Co/19/2019-184,

Rozsudok ESD C-42/15 z 6.11.2016). Skúšala sa dohodnúť niekoľkokrát s žalobcom, bez úspechu z jeho strany. Žalobca reagoval na moje návrhy s tým, že ak nebudem plniť zmluvné podmienky bude žalobca postupovať cestou súdneho a následne exekučného konania s uplatnením zmluvných pokút na príslušnom súde. Chcela sa dohodnúť žalobcom na nižších splátkach, vzhľadom na moju situáciu, to však žalobca nijako neakceptoval. Zdôrazňuje tiež to, že spoločnosti, firmy a banky poskytujúce úvery majú jednoznačnú povinnosť, preverovať spotrebiteľa schopnosť splatiť úver. V slovenskom prostredí to ale často nerobia a systém funguje tak trochu v duchu porekadla "Hlúpy kto dáva, hlúpejší kto neberie". Z predĺženia spôsobeného množstvom nezvládnuteľných úverov tak nemožno automaticky viniť len dlžníka. Žalobca zrejme označuje jej postup ako dlžníka za úmyselne pasívny. Za rozporné s dobrými mravmi preto nemožno bez ďalšieho považovať konanie dlžníka, ktorý nespláca záväzky z dôvodu vlastného predĺženia, rovnako tak nie je v rozpore s dobrými mravmi ani pasivita dlžníka pri riešení záväzku. Mimo iné ona ani pasívna nebola. Spoločnosť žalobcu patrí aj podľa vlastnej výročnej správy k najväčším na trhu. Nemožno si predstaviť, že by spoločnosť nebola oboznámená s dôležitými rozhodnutiami súdov všetkých stupňov ktoré sa natoľko dotýka jej podnikania a navyše bolo široko diskutovanej v odborných médiách. Vzhľadom k jej súčasnej sociálnej a finančnej situácii, žiadam o oslobodenie od súdnych poplatkov podľa CSP. Jej súčasná situácia je taká, že príjem činí cca 400 Eur, výdaje SIPO 60 Eur, nájom 80 Eur, ostatné 200 Eur a má ďalších 5 veriteľov v 6 pohľadávkach vrátane súdnych konaní u OS Trenčín. Jej celkové dlhy činia cca 37500 Eur. Je slobodná, býva v nájme, má 1 nezaopatrené dieťa. Navrhla zmier vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy doplatením adekvátneho zvyšku istiny vo splátkach adekvátnych jej situácii s pravidelnou mesačnou splátkou vo výške 100,-Eur, čím žalobca nebude určite poškodený príp. aby súd vydal uznesenie ktorým zamietá návrh žalobcu a zrušuje platobný rozkaz alebo určuje, že úver je bezúročný a bez poplatkov a náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

7. Žalobca vo vyjadrení k podanému odporu žalovanej navrhol, aby súd pokračoval v konaní. Uviedol, že žalovaná v odpore, ktorý bol doručený dňa 10.12.2019, nesúhlasí s povinnosťou na zaplatenie uplatneného nároku, namieta absenciu náležitostí zmluvy podľa zákona č 129/2010, neprijateľné podmienky zmluvy, bez bližšej špecifikácie, vznáša námietku premičania nárokov pre nedoručenie upozornenie ako aj oznámenia o predčasnej splatnosti zmluvy, neplatnosť odstúpenia od zmluvy veriteľom. Žalobca poukazuje na podstatnú skutočnosť, ktorú žalovaná nepoprela, práve naopak potvrdila a to uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka č. 05007003384 so žalobcom (ďalej len zmluva). Žalovaná namieta absenciu náležitostí ako RPMN, nesprávnosť celkovej čiastky úveru, rozdelenie splátok na istinu, úroky, poplatky, dobu trvania zmluvy. RPMN úveru v zmluve je uvedená jasne a to v časti [2] ako „RPMN banky“ , žalobca okrem uvedeného uvádza v zmluve aj výšky priemernej RPMN na trhu v súlade s požiadavkami zákona č. 129/2010 Z.z. , ktorej účelom je možnosť porovnania výhodnosti úveru spotrebiteľom. Nesprávnosť celkovej čiastky žalovaná namieta z dôvodu nesúladu v prípade súčiny splátok s počtom splátok, pričom žalovaná nerozlišuje výšky splátky úveru a výšku anuitnej splátky. V zmysle ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov „celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok," Z bodu [2] Zmluvy je zrejme, že výška anuitnej splátky je 158,00 eur. V tej istej časti zmluvy je aj uvedená výška poistného , avšak výšku poistného si môže spotrebiteľ overiť aj v Sadzobníku poplatkov, s ktorým má možnosť sa oboznámiť, čo vyplýva aj z bodu [2.8.] Zmluvy pričom si žalobca dovoľuje poukázať na argumentáciu ohľadom možnosti vyhotovenia zmluvy nie len formou jediného dokumentu ako žalobca uvádza nižšie v tomto podaní. Dikcia zákona pritom nehovorí o tom, že celkovou čiastkou, ktorú má spotrebiteľ uhradiť, je násobok počtu splátok s ich výškou. Ďalej uvádza, že mu interný systém neumožňoval dohodnúť so Žalovaným mesačné splátky v sume na desiatinné čísla (len pokiaľ šlo o výšku splátky uvedenú v zmluve), z čoho vyplýva, že mesačné splátky boli zaokrúhlené smerom nahor. Predmetné zaokrúhlenie potom spôsobilo, že výška posledných splátok nebola v sume totožnej s ostatnými splátkami úveru, ale v sume nižšej. Podľa rozhodnutia Krajského súdu Trnava sp. zn. 25Cp/201/2017: „Pokiaľ aj súčet dohodnutých splátok prevyšuje v zmluve uvedenú celkovú čiastku úveru, čo sa stalo tým, že veriteľ v zmluve neuviedol, že posledná splátka je nižšia než ostatné, tu

je potrebné vychádzať z toho, že príslušný zákon vyžaduje len uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí veriteľ zaplatiť a z obsahu úverovej zmluvy č. 1499826631 zo dňa 10.9.2014 je zrejmé, že je v nej daná náležitosť uvedená je a to dostatočne určitým a zrozumiteľným spôsobom, nevyvolávajúcim pochybnosti u spotrebiteľa o celkovej čiastke, ktorú musí zaplatiť titulom uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a takéto uvedenie zodpovedá požiadavke § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. V dôsledku toho preto nemožno za správny považovať názor súdu prvej inštancie, že poskytnutý úver je pre nedostatok náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z. bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd tu zastáva súhlasný názor s odvolateľom, že i pre prípad zaplatenia aj poslednej 72 splátky dlžníkom v celej dohodnutej výške 106,- Eur (tu pritom nie je vylúčené ani to, že veriteľ sám počas zmluvného vzťahu upozorní dlžníka, že posledná splátka bude nižšia, s jej presnou špecifikáciou, čo sa v bežnej praxi bánk nevylučuje), by sa prípadný preplatok, tu vo výške 38,75 Eur stal zo strany dlžníka nárokovateľným preplatkom z úveru, ktorý by mu bol vrátený.“ Zmluva bola uzatvorená na základe právnej úpravy odlišnej, než súčasná právna úprava, nakoľko s účinnosťou od 1.1.2016 došlo k zmenám v celkovej sume nákladov. Podľa názoru Žalovaného v Zmluve o úvere absentuje údaj o dobe trvania. Zmluva o úvere obsahuje v článku [2.1] údaj 108 mesiacov ako počet splátok. Je zjavné, že predmetný údaj je aj údajom o dobe trvania Zmluvy o úvere. Termín konečnej splatnosti úveru je vyslovene uvedený v rovnakom článku ako doba trvania, t.j. 20.07.2024. Je zjavné, že Žalobca vedel vyhodnotiť predmetný údaj ako údaj doby trvania Zmluvy o úvere. Pokiaľ teda tvrdí, že Zmluva o úvere absolútne neobsahuje údaj o dobe trvania Zmluvy o úvere, jeho tvrdenie je zjavne účelové. Priemerný spotrebiteľ je vymedzený dnes dobre známou formulou „Gut Springenheide“. Súdny dvor ES „zadefinoval“ priemerného spotrebiteľa ako „v rozumnej miere pozorného a opatrného, bez nariadenia znaleckého posudku, či prieskumu verejnej mienky spotrebiteľov. Počet splátok a doba trvania Zmluvy o úvere je v danom skutkovom prípade totožným údajom, čo si Žalobca ako priemerne uvedomelý spotrebiteľ musel vedieť uvedomiť a vyhodnotiť. Názor Žalovaného potvrdzuje aj aktuálna súdna prax. Napríklad podľa rozhodnutia Krajského súdu Banská Bystrica v konaní sp. zn. 41Co/10/2018, v rozhodnutí zo dňa 16.08.2018 sú uviedol, že v tejto súvislosti odvolací súd, aplikujúc eurokonformný výklad, uvádza, že z počtu splátok úveru - 96 mesiacov, vyplýva doba trvania zmluvy, z ktorej priemerný spotrebiteľ, ktorým bezpochyby je aj samotná žalobkyňa, vie presne určiť termín konečnej splatnosti úveru. Na okraj odvolací súd uvádza, že zákonodarca predmetnou, vyššie uvedenou novelou zákona o spotrebiteľských úveroch vypustil zo zákona povinnosť uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere „termín konečnej splatnosti úveru“, pretože uvedené bolo v rozpore aj so Smernicou č. 2008/48/ES. Na základe vysloveného názoru sa odvolací súd nemohol stotožniť s tvrdeniami žalobkyne, že v zmluve nebola určená doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru. Úlohou práva a súdneho konania je súčasne edukatívne pôsobiť na strany sporu. Spotrebiteľov je tak potrebné vychovávať k zodpovednému uzatváraniu zmluvných záväzkov, naučiť sa v týchto záväzkoch orientovať a vedieť posúdiť následky svojich vlastných právnych úkonov. Formalistický výklad, ktorý spotrebiteľovi umožňuje vyhnúť sa úhrady úrokov len z dôvodu, aký uvádza žalobca, t.j. lebo spotrebiteľ predsa sám si nemusí vedieť vyčítať z počtu splátok 60 termínu konečnej splatnosti na akú dobu uzatvára Zmluvu o úvere, nepredstavuje podľa názoru Žalovaného edukatívne pôsobenie smerujúce k zvýšeniu zodpovednosti a ostražitosti spotrebiteľa.“ Žalovaný ďalej nesúhlasil so vznikom poplatkovej povinnosti za nedodržanie záväzkov ustanovených v zmluve. Žalobca poukazuje na dojednanie poplatkov priamo v zmluve a to konkrétne v bode [2.2] z ktorého vyplýva skutočnosť, že dlžníkovi - žalovanému nebol účtovaný poplatok za poskytnutie úveru. Čo sa týka poplatkov súvisiacich s nedodržaným záväzkov ustanovených zmluve, ktoré sú jasne a zrozumiteľne vyjadrené v bode [3] zmluvy, žalobca ich považuje primerané a napríklad poplatok za výzvu na splatenie celého úveru s príslušenstvom vo výške 3,50 eur nemožno považovať za neprímerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. Ohľadom bodu [2.8], ktorým dlžník-žalovaný vyjadril súhlas a potvrdil oboznámenie sa s dokumentami ako napríklad Obchodné podmienky (ďalej len OP), Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len VOP), Sadzobník žalobca poukazuje najmä na rozhodnutie Súdného dvora zo dňa 09.11.2016 vo veci C42/15, kde Súdny dvor uvádza, že „Svojou prvou a druhou otázkou, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 10 ods. 1 a 2 smernice 2008/48 v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice vykladať v tom zmysle, že v prvom rade všetky náležitosti zmluvy o úvere uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť obsiahnuté v jedinom dokumente, v druhom rade, že zmluva o úvere vyhotovená písomne musí byť podpísaná zmluvnými stranami, a v treťom rade, že táto požiadavka podpisu sa vzťahuje na všetky náležitosti takejto zmluvy. V tejto súvislosti je v prvom rade potrebné pripomenúť, že podľa článku 10 ods. 1 prvého pododseku smernice 2008/48 sa zmluva o úvere vypracujú písomne alebo na inom trvalom nosiči. Uvedená smernica však žiadnym spôsobom neuvádza, že zmluva o úvere, na ktoré sa vzťahuje toto ustanovenie, musia byť vyhotovené

v jedinom dokumente. Ako vyplýva z článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 v súlade s odôvodnením 31 tejto smernice, požiadavka zrozumiteľne a stručne uviesť v zmluve o úvere, vyhotovenej písomne alebo na inom trvalom nosiči, náležitosti uvedené týmto ustanovením je nevyhnutná na to, aby sa spotrebiteľ mohol oboznámiť so svojimi právami a povinnosťami. Táto požiadavka prispieva k dosiahnutiu cieľa sledovaného smernicou 2008/48, ktorý spočíva v úplnej harmonizácii v niekoľkých kľúčových oblastiach spotrebiteľských úverov, ktorá sa považuje za potrebnú na to, aby sa všetkým spotrebiteľom v Únii zabezpečila vysoká a rovnocenná úroveň ochrany ich záujmov a aby sa uľahčil vznik riadne fungujúceho vnútorného trhu so spotrebiteľskými úvermi (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. apríla 2016, Radlinger a Radlingerová, C 377/14, EU:C:2016:283, bod 61). Hoci vzhľadom na tento cieľ nemusia byť všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 nevyhnutne obsiahnuté v jedinom dokumente, je pritom potrebné poznamenať, že vzhľadom na odsek 1 tohto článku musia byť všetky náležitosti, ktoré vymenúva tento odsek 2, vyhotovené písomne alebo zachytené na inom trvalom nosiči a musia byť neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere. Keďže všetky náležitosti upravené v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 musia byť uvedené zrozumiteľne a stručne, ako v podstate uviedla generálna advokátka v bode 52 svojich návrhov, je nevyhnutné, aby zmluva o úvere obsahovala jednoznačné a presné odkazy na iné písomnosti alebo iné trvalé nosiče obsahujúce tieto náležitosti, ktoré boli skutočne odovzdané spotrebiteľovi pred uzavretím zmluvy, aby sa mohol skutočne oboznámiť so všetkými svojimi právami a povinnosťami. Pokiaľ ide totiž o vymedzenie pojmu „trvalý nosič“ uvedeného v článku 3 písm. m) smernice 2008/48, Súdny dvor už rozhodol, že rovnako ako v prípade papierového média musí tento nosič zabezpečiť spotrebiteľovi držbu príslušných informácií, aby si mohol prípadne uplatniť svoje práva. Pre spotrebiteľa je v tejto súvislosti významná možnosť uchovávať informácie, ktoré mu boli osobne určené, záruka, že nedôjde k zmene ich obsahu, ako aj ich dostupnosť počas primeraného času a možnosť reprodukovať ich ako také [pozri v tomto zmysle, pokiaľ ide o smernicu 97/7/ES Európskeho parlamentu a Rady z 20. mája 1997 o ochrane spotrebiteľa vzhľadom na zmluvy na diaľku (Ú. v. ES L 144, 1997, s. 19; Mim. vyd. 15/003, s. 319), rozsudok z 5. júla 2012, Content Services, C49/11, EU:C:2012:419, body 42 až 44].“ Pokiaľ ide v druhom rade o otázku, či zmluva o úvere vyhotovená písomne musí byť podpísaná zmluvnými stranami spôsobom upraveným v práve dotknutého členského štátu, je potrebné uviesť, že článok 10 ods. 1 prvý pododsek smernice 2008/48 nijakým spôsobom neodkazuje na vnútroštátne právo, a preto majú pojmy „písomne“ a „iný trvalý nosič“ uvedené v tomto ustanovení samostatný obsah. Ich výklad by nemal byť určený vnútroštátnymi ustanoveniami stanovujúcimi formu vyhotovenia zmluvy o úvere. Zatiaľ čo táto smernica nevymedzuje pojem „písomne“, vo svojom článku 3 písm. m) uvádza, že „trvalý nosič“ znamená akýkoľvek nástroj, ktorý umožňuje spotrebiteľovi uložiť informácie, ktoré sú mu osobne určené, a to spôsobom, ktorý k nim umožňuje prístup pre budúce využitie počas obdobia zodpovedajúceho účelu týchto informácií a ktorý umožňuje nezmenenú reprodukciu uložených informácií. Zo samotného znenia článku 10 ods. 1 smernice 2008/48 vyplýva, že pojem „písomne“ sa vzťahuje na prostriedok, na ktorom je vyhotovená zmluva, pričom podpis takéhoto nosiča sa nevyžaduje. Vnútroštátny súd sa pritom konkrétne snaží zistiť, či táto smernica bráni tomu, aby členský štát stanovil vo svojej vnútroštátnej právnej úprave takúto požiadavku. V tejto súvislosti je dôležité pripomenúť, že podľa článku 10 ods. 1 druhého pododseku smernice 2008/48 týmto článkom nie sú dotknuté žiadne vnútroštátne pravidlá týkajúce sa platnosti uzavretia zmlúv o úvere, ktoré sú v súlade s právom Únie. Požiadavka podpísania písomne vyhotovenej zmluvy o úvere zmluvnými stranami, ktoré, ako vyplýva najmä z bodu 26 tohto rozsudku, vnútroštátna právna úprava, o akú ide vo veci samej, vyžaduje ako podmienku platnosti zmluvy, sa týka vnútroštátneho pravidla vzťahujúceho sa na platnosť uzatvárania zmlúv o úvere v zmysle uvedeného ustanovenia smernice 2008/48. Ani smernica 2008/48, ktorej cieľ spočíva v úplnej a záväznej harmonizácii v niekoľkých kľúčových oblastiach spotrebiteľských úverov, ktorá sa považuje za potrebnú na to, aby sa všetkým spotrebiteľom v Únii zabezpečila vysoká a rovnocenná úroveň ochrany ich záujmov a aby sa uľahčil vznik riadne fungujúceho vnútorného trhu so spotrebiteľskými úvermi (pozri v tomto zmysle rozsudky z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais, C 565/12, EU:C:2014:190, bod 42; z 18. decembra 2014, CA Consumer Finance, C 449/13, EU:C:2014:2464, bod 21, ako aj z 21. apríla 2016, Radlinger a Radlingerová, C 377/14, EU:C:2016:283, bod 61), ani právo Únie vo všeobecnosti takejto požiadavke nebránia.“ Pokiaľ ide v treťom rade o otázku, či sa táto požiadavka podpísania stanovená vnútroštátnou právnou úpravou môže uplatňovať na všetky náležitosti takýchto zmlúv, je potrebné poznamenať, že „zmluva o úvere“ v zmysle článku 3 písm. c) smernice 2008/48 vyhotovená v súlade s článkom 10 ods. 1 tejto smernice písomne alebo na inom trvalom nosiči musí zrozumiteľne a presne uvádzať náležitosti upravené v článku 10 ods. 2 tejto smernice. V dôsledku toho, ako uviedla generálna advokátka v bode 35 svojich návrhov, všetky tieto náležitosti sa musia povinne zahrnúť do takejto zmluvy. Za týchto okolností, pokiaľ členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanoví, že požiadavka podpísania

sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy, čo prislúcha overiť vnútroštátnemu súdu, ani smernica 2008/48, ani právo Únie vo všeobecnosti nebránia takejto požiadavke.“ Vzhľadom na všetky tieto úvahy je potrebné odpovedať na prvú a druhú otázku tak, že článok 10 ods. 1 a 2 smernice 2008/48 v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že: - zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči, - nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil na jednej strane, že zmluva o úvere, ktorá patrí do pôsobnosti smernice 2008/48 a ktorá je vypracovaná písomne, musí byť podpísaná zmluvnými stranami, a na druhej strane, že táto požiadavka podpísania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice.“ Žalobca nadväzujúc na legitimitu dokumentov tvoriacich súčasť zmluvy vylučuje pochybnosti ohľadom platného zosplatenia úveru a to apeláciou na znenie bodu 6.8 Obchodných podmienok : „Banka je oprávnená: a. vyhlásiť úver za predčasne splatný. V prípade omeškania Dlžníka/Spoludlžníka s platením mesačných úhrad v zmysle ZoÚ je Banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný, ak je Dlžník v omeškaní viac ako tri mesiace so zaplatením splátky a Banka upozornila Dlžníka/Spoludlžníka na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní,“. V tejto súvislosti si dovoľme poukázať napríklad na § 16 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ako „ZOS“), podľa ktorého: „Spotrebiteľ má právo kedykoľvek počas doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere spotrebiteľský úver úplne alebo čiastočne splatiť pred dohodnutou lehotou splatnosti. V takom prípade je spotrebiteľ povinný uhradiť úrok a náklady vzniknuté len za časové obdobie od poskytnutia spotrebiteľského úveru do jeho splatenia.“ Výkladom a contrario, v prípade, ak dôjde k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru veriteľom pre porušenie platobnej disciplíny dlžníka, veriteľ by mal mať rovnako zachované právo na vrátenie peňažných prostriedkov spolu s dohodnutým úrokom až do okamihu splatenia úveru. Žalobcom uplatnený právny nárok predstavuje dlh, ktorý vznikol v dôsledku čerpania úveru z titulu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom. Platné zosplatenie úveru preukazuje žalobca splnením povinností a postupom v súlade s ustanoveniami § 565 a § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Pričom upozornenie o možnosti uplatnenia oprávnenia žalobcu podľa § 565 a samotného oznámenia o jeho uplatnení, doručuje žalobca formou doporučenej zásielky. K otázke doručovania doporučených listov sa vyjadroval aj BGH. V prejednávacom prípade[1] bolo sporné kedy sa považuje doporučený list za dôjdený. Súdny dvor sa rozhodoval medzi dvomi momentmi, či je to už v momente kedy doručovateľ, z dôvodu, že nezastihol adresáta v prvý deň doručovania v mieste doručenia zanechal oznamovací lístok alebo až vtedy keď si adresát vyzdvihne zásielku na pošte. Čo sa týka dôjdenia sa akoniec možno prikloniť k názoru a záveru, že dôjdenie nastane, keď možno za normálnych okolností očakávať vyzdvihnutie zásielky na pošte, čo je najbližší pracovný deň.[2] V slovenských podmienkach je možno aplikovať na termín a výklad pojmu dôjdenia práve tento záver. K obdobnému názoru dospel aj Český Najvyšší súd v konaní sp. zn. 26 Cdo/864/2004. Žalobca má teda zato, že bola splnená podmienka dôjdenia tohto právneho úkonu žalovanému. Rovnako apelujeme na Uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 11Co/216/2018 zo dňa 09.10.2018, ktorý sa priklonil na stranu žalobcu v obdobnom prípade a zaujal k danej problematike nasledujúce stanovisko: „Na jeho základe súd prvej inštancie správne právne uzavrel tiež, že jednou z podmienkou, ktorá pre platné postúpenie bankovej pohľadávky musí byť podľa zmieneného zákonného ustanovenia splnená, je i predchádzajúca písomná výzva dlžníka na splnenie splatných záväzkov. Pri posudzovaní naplnenia tejto zákonnej podmienky zo skutkového hľadiska sa však súd prvej inštancie dopustil pochybenia. 9. Súd prvej inštancie vo svojich úvahách pri hodnotení žalobcom predložených listov zo dňa 17.9.2014 a z 3.10.2014 spolu s poštovými obálkami, v ktorých tvrdil, že tieto listy podal na poštovú prepravu, predovšetkým opomenul zohľadniť logickú súvislosť, že tieto písomnosti, nakoľko boli v konaní predložené žalobcom, neboli nad akúkoľvek pochybnosť žalovanému doručené, ale nevyhnutne boli právnomu predchodcovi žalobcu ako nedoručené vrátené poštovým podnikom. Skutočnosť vrátenia nedoručených zásielok navyše bola podľa zistenia odvolacieho súdu na obálkach výslovne poznamenaná poštovým podnikom, a preto i z pohľadu tejto skutočnosti je zistenie súdu, že z obálok nie je výsledok doručovania zrejmý, rozporuplný. Za správny podľa posúdenia odvolacieho súdu nemožno považovať ani spôsob, akým súd prvej inštancie hodnotil rozhodujúce tvrdenia žalobcu a dôkazy ním predložené vo vzťahu k skutočnosti písomnej výzvy žalovanému pred postúpením pohľadávky. Podľa názoru odvolacieho súdu v tomto postupe prvoinštančný súd pochybil už v tom, že bez akejkoľvek procesnej nevyhnutnosti vyvolanej či už popretím skutkových tvrdení žalobcu, namietaním existencie alebo obsahu ním predložených listinných dôkazov alebo uplatnením prípadných iných prostriedkov procesnej obrany žalovaným, a teda dá sa povedať z vlastnej iniciatívy, spochybnil obsah poštových zásielok, čím prakticky otvoril v právnej praxi doposiaľ uspokojivo nezodpovedanú a podľa názoru odvolacieho súdu univerzálne

ani nezodpovedateľnú otázku rozloženia dôkazného bremena vo vzťahu k obsahu prostredníctvom poštového podniku doručovanej zásielky. Takto nastolenú otázku súd prvej inštancie navyše ani správne nezodpovedal. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku možno vytušiť, že súd prvej inštancie aj za stavu zrejmej nespornosti žalobcom prezentovaných skutočností, medzi inými tiež i jeho tvrdenia v žalobe o tom, že list zo dňa 3.10.2014 sa dostal do dispozičnej sféry žalovaného (viď str. 3 žaloby), ktoré žalobca navyše preukazoval fotokópiou obálky svedčiacej o doručovaní zásielky žalovanému poštovým podnikom, pristúpil k preskúmaniu tvrdení a k hodnoteniu žalobcom predložených dôkazov v rozsahu zrejme presahujúcom obvyklú pozornosť preto, že žalovaný ako spotrebiteľ v spore požíval ochranu slabšej strany. Neuvedomil si však pritom dostatočne razantne, jednak, že ani procesné ohľady, ktorých sa spotrebiteľovi v sporovom konaní dostáva (§ 290 a nasl. CSP) neznamenajú úplné vylúčenie základných atribútov kontradiktórneho konania, medzi inými tiež následku nepopretia skutkových tvrdení žalobcu, ktorým je nastúpenie domnienky ich nespornosti (151 ods. 1 CSP) a jednak, že procesná ochrana spotrebiteľa musí nadväzovať na podstatu spotrebiteľského hmotného práva, ktorým je ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, nekalými obchodnými praktikami a závadnými výrobkami. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva, aby súd prvej inštancie v okolnostiach doručovania dvoch písomných výziev žalovanému vzhľadom na tieto objekty spotrebiteľskej ochrany, pričom ani odvolací súd nezistil, aby v danom prípade ochrana spotrebiteľa opodstatňovala potrebu dokazovania nesporných skutočností (tiež dôjdenia žalovanému listu z 3.10.2014) a aby v úvahách nevyhnutne odôvodňovala pochybnosť o obsahu doručovanej zásielky, ktorú, a to je potrebné zdôrazniť, pokiaľ by sme považovali za imanentnú súčasť hodnotenia každej písomnosti doručovanej prostredníctvom poštového podniku, a to hoc len v spotrebiteľských vzťahoch, malo by to nedozerné následky či už pre realizáciu práv a povinností, tak aj pre ich súdne uplatnenie. Treba mať na zreteli tiež, že aj v spotrebiteľských sporoch musí rozhodnutie súdu smerovať k spravodlivému a vyváženému usporiadaniu pomerov strán, tak aby sa spotrebiteľovi v okolnostiach prípadu dostalo primeranej spotrebiteľskej ochrany za súčasného rešpektovania poctivo nadobudnutých práv dodávateľa. Na daný prípad súd prvej inštancie bezpochyby opomenul nazerať takouto optikou spravodlivosti, keďže vo svojich úvahách nereflektoval, že tak výdatnú spotrebiteľskú ochranu, výstižnejšie povedané procesnú pomoc poskytol žalovanému za situácie, keď sa javí, že na svoj úverový záväzok vôbec neplnil, a tak možno mať silné pochybnosti vôbec o prítomnosti dobrej viery plniť záväzky zo zmluvy už pri jej uzavretí. Tým odvolací súd nechce povedať, že aj takému spotrebiteľovi ochrana pred hrubou nerovnováhou v právnom postavení voči dodávateľovi neprináleží, mienil tým akcentovať, že pokiaľ ju za takýchto okolností súd poskytne, v záujme spravodlivosti by tak mal urobiť zvlášť na podklade presvedčivých dôvodov. 10. Odhliadnuc od týchto skutočností, ktorými odvolací súd mienil poukázať nie len na kontraproduktívnosť, ale výslovne i procesnú neprípustnosť dokazovania nesporných skutočností a otvárania a riešenia skutkových otázok, ktoré nemajú zrejmu súvislosť s ochranou spotrebiteľa z právom aprobovaných hľadísk, predovšetkým však z pohľadu neprijateľných zmluvných podmienok, podľa názoru odvolacieho súdu prvoinštančný súd ohľadne obsahu listových obálok nevyvodil správne skutkové závery. V tejto súvislosti odvolací súd upriamuje pozornosť na právny názor formulovaný ÚS SR v uznesení II. ÚS 32/2012 zo dňa 13.3.2012, podľa ktorého časová súvislosť medzi dátumom právneho úkonu, odovzdaním zásielky na poštovú prepravu a dátumom prevzatia zásielky sú dostatočne presvedčivé a prinajmenej postačujú na to, aby dôkazné bremeno preukázať, že zásielka v skutočnosti neobsahovala právny úkon, zaťažovala adresáta a nie odosielateľa. Odvolací súd sa s týmto názorom ÚS SR stotožňuje a preto pokiaľ v ďalšom konaní, i napriek už uvedeným skutočnostiam súd prvej inštancie predsa len vzhľadom na dôvod a cez neho procesný priestor na zisťovanie obsahu zásielok doručovaných žalovanému, vyjde z neho i on. I keď súd prvej inštancie, vzhľadom na to, že jeho zamietavé rozhodnutie bolo formované predovšetkým skutkovým záverom o spornosti obsahu listovej zásielky, sa v odôvodnení napadnutého rozsudku konkrétne nevyjadril k spôsobu svojho nazerania na účinky úkonov (právnych i faktických) medzi neprítomnými, urobenými prostredníctvom poštového podniku, v záujme vyhnúť sa nesprávnosti právneho posúdenia tejto otázky v ďalšom konaní, a to i v nadväznosti na odvolacie námietky žalobcu, odvolací súd poukazuje na právny názor formulovaný v uznesení NS SR sp. zn. 5 Cdo 129/2010 zo dňa 28.1.2011, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a súdov Slovenskej republiky, pod č. R 27/2011, podľa ktorého kategorickú požiadavku o faktickom doručení právneho úkonu (t.j. jej prevzatie adresátom) nemožno považovať za správnu; bez ďalšieho by takýto výklad viedol k neutržateľnému stavu, kedy by aj bezdôvodné (svojoľné) odopretie prijatia (prevzatia) právneho úkonu znemožňovalo výkon práva odosielateľom. Situáciu je preto potrebné posudzovať objektívne, ak sa preukáže, že adresát mal reálnu možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle, nastávajú právnymi účinkami jednostranného právneho úkonu obsahujúceho takýto prejav bez ohľadu na to, či sa s ním adresát skutočne oboznámil. Ak je

daná adresátovi objektívna (reálna) možnosť na základe oznámenia pošty prevziať si uloženú zásielku obsahujúcu právny úkon nastávajú hmotnoprávne účinky tohto právneho úkonu v okamihu, kedy adresát aj napriek uloženiu zásielky nevyužil objektívnu možnosť oboznámiť sa s jej obsahom 11. Súd prvej inštancie vedený nesprávnymi právnymi a cez ne i skutkovými úvahami ohľadne vecnej legitimácie žalobcu nevenoval pozornosť, preto nevykonával dokazovanie a na jeho základe neustálil skutkový stav potrebný pre záver o dôvodnosti základu a výšky uplatneného nároku. Nakoľko tento nedostatok, vzhľadom na povahu a rozsah jeho procesných dôsledkov, nemožno efektívne napraviť v odvolacom konaní, došlo tým k naplneniu dôvodu, pre ktorý odvolaciemu súdu z pohľadu ust. § 389 ods. 1 písm. c) C.s.p. neostávalo iné ako rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej a tiež v závislom výroku o trovách konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.) zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.“ Uvedené tvrdenia žalobcu o doručení zásielky možno podporiť vyššie uvedeným kde je zrejmé, že jej táto bola doručovaná na poslednú známu adresu žalovaného. Rovnako poukazujeme na znenie bodu 4.3.6 všeobecných obchodných podmienok účinných v čase uzavretia zmluvy, z ktorej si žalobca uplatňuje svoj nárok, kde je jednoznačne uvedené, kedy sa považuje zásielka za doručenu: „Pri doručovaní poštovou zásielkou na adresu v SR alebo v zahraničí sa informácie a dokumenty považujú za doručené desiaty deň po ich odoslaní, ak nie je preukázaný skorší okamih doručenia. To platí, aj keď sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie alebo zásielka sa vráti ako nedoručená. Pokiaľ nie je dohodnuté inak, pri zasielaní informácií a dokumentov poštovou zásielkou“ Žalobca popiera premlčanie pohľadávky, vzhľadom na skutočnosť, že žalobca môže uplatniť svoje oprávnenie o vyhlásení predčasnej splatnosti až keď sa dlžník dostane do omeškania so splátkou viac ako 3 mesiace je treba zohľadniť aj spôsob splácania splátok žalovaným. Je potom zrejmé, že žalobca nemohol právo vykonať po prvý krát skôr než pred splatnosťou splátky k 20.12.2016. Žalobca si uplatnil svoj nárok žalobou podanou dňa 22.6.2019, z čoho je zrejmé, že došlo k uplatneniu nároku pred uplynutím všeobecnej trojročnej premlčacej doby. Otázkou ohľadom námietky absencie náležitosti v zmysle ustanovenia §9 ods. 2 písm k) zákona č. 129/2010 Z.z. považuje žalobca za prejednanú Najvyšším súdom Slovenskej republiky, a to v Uznesení zo dňa 22.02.2018, sp. zn. 3Cdo 146/2017, uviedol nasledovne: „Vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie dovolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky. Vyššie uvedené interpretačné prístupy a právne závery najvyššieho súdu sa vzťahujú na právny stav v čase, ktorý bol rozhodujúci pre posúdenie správnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia. Treba však uviesť, že zákonom z 12. októbra 2017 č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene (mediálnym) ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z.z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok a“. V dôvodovej správe k tomuto zákonu sa uvádza, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté so zreteľom na závery vyjadrené v Rozsudku. Od uvedeného dňa sa teda legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo - podľa názoru vec prejednávajúceho senátu najvyššieho súdu - možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom.“ K rovnakým záverom dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v rozsudku sp. zn. 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.04.2018. Podľa uvedeného rozsudku: „úmyslom zákonodarcu, ktorý zreteľne vyjadril aj v úvodnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z., bolo transponovať Smernicu v celom rozsahu. Úmyslom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby novo prijímané ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 Smernice. To je skutočnosť, na ktorú musí vziať zreteľ vnútroštátny súd pri aplikácii § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. 24. V zmysle vyššie uvedeného nemožno od dodávateľov v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. 25. Z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku

zakotvenú v Smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Podľa presvedčenia dovolacieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona vyjadrený v dôvodovej správe teda § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. nestanovuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice. Vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie dovolací súd v rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 146/2017 uviedol, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Vzhľadom na vyššie uvedené považuje vzhľadom na judikovanie Najvyšším súdom Slovenskej republiky za absolútne dostatočné a v súlade so zákonom, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje vyčíslenie istiny, úroku a poplatku a zároveň určuje počet, výšku a termíny splatnosti jednotlivých splátok, ktorými sa má táto celková čiastka splatiť.

8. Uznesením č.k. 11Csp/108/2019-84 zo dňa 04.06.2020 tunajší súd pripustil, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu Poštová banka, a.s., IČO 31 340 890, so sídlom Bratislava, Vajnorská 100, vstúpil nový žalobca EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO 35 724 803, so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5 na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1/2020 zo dňa 09.04.2020 uzavretej medzi Poštová banka, a.s. ako postupcom a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako postupníkom.

9. Súd vec prejednal podľa § 180 CSP v neprítomnosti žalovanej, ktorá mala predvolanie na pojednávanie riadne a včas doručené, svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnila, ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania.

10. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise: výpis z úverového účtu žalovanej, poštová doručka zo dňa 14.11.2016, podacie hárky zo dňa 05.06.2019, 13.10.2016, predžalobná výzva zo dňa 04.06.2019, upozornenie - výzvu na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 13.10.2016, výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 08.11.2016, Zmluva o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.07.2015, súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch za 1. štvrtrok 2015 a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

11. Poštová banka, a.s. ako veriteľ uzatvoril dňa 03.07.2015 so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere „lepšia splátka“ č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej je poskytnutie úveru žalovanej vo výške 9.600,- eur. Žalovaná sa ho zaviazala splatiť v 108 mesačných splátkach po 168,10 eur (z toho náklady spojené s poistením schopnosti splácať úver 10,10 eur mesačne), počnúc 20.08.2015 (dátum 1.splátky) vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. V zmluve bola dojednaná úroková sadzba vo výške 13,90 %, termín konečnej splatnosti ku dňu 20.07.2024, ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) vo výške 14,90%, priemerná hodnota RPMN 11,53 %, odplata za poskytnutie úveru vo výške 15,16 %. Celková čiastka spojená s úverom, ktorú má klient zaplatiť bola uvedená v zmluve vo výške 16.926,50 eur. Zmluva bola dojednaná s poistením - základný súbor poistenia. Predpoklady uvedené pre výpočet RPMN uvedené v zmluve neboli. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť úrok, príslušenstvo a poplatky.

12. Žalovaná si svoje povinnosti splácať úver riadne a včas neplnila. Žalobca vyzval žalovanú na úhradu dlžnej časti úveru výzvou zo dňa 13.10.2016 s upozornením, že pohľadávka vo výške 626,05 eur je viac ako 3 mesiace po splatnosti a ak nedôjde k úhrade úveru v lehote 15 dní, môže veriteľ využiť oprávnenie vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru. Táto výzva bola žalovanej doručovaná poštou, ako to vyplýva z poštového podacieho hárku, a to dňa 13.10.2016. Vo výzve je uvedený dátum jej podania 13. 10. 2016. Za uvedeného stavu platí, že podľa všeobecných obchodných podmienok sa písomnosť mala považovať za doručenú tretí deň po jej odoslaní, za dátum doručenia treba považovať 16. 10. 2016. Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 08.11.2016 veriteľ z dôvodu, že žalovaná bola v omeškaní so splácaním úveru, vyhlásil ku dňu 08.11.2016 mimoriadnu - predčasnú splatnosť úveru a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej čiastky vo výške 9.825,56 eur v lehote 10 dní od doručenia tejto výzvy. Dlžná suma pozostávala z istiny vo výške 9.278,06 eur, úrokov vo výške 487,57 eur, poplatkov za upomienky vo výške 39,75eur a poistného 20,20eur. Uvedená listina bola žalovanej doručovaná poštou a žalovaná ju prevzala 14.11.2016.

13. Žalovaná z poskytnutého úveru vyčerpala peňažné prostriedky v celkovej výške 9.600,- eur, pričom uhradila spolu sumu vo výške 1.857,59 eur (ako vyplýva z platobnej histórie úverového účtu žalovanej) - listina „Aktuálny stav úveru ku dňu 31.05.2019.“ Uvedené nebolo medzi stranami sporu sporné.

14. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Obč. zák. spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 497 Obch. zák. zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

17. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

18. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

19. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

20. Podľa § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa §

9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa), d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

21. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

22. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

23. Podľa § 53 ods. 9 Obč. zák. ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

24. Podľa § 565 Obč. zák. ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

25. Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. v znení účinnom v čase omeškania ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 3 ods. 1 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom v čase omeškania výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Z listinných dôkazov mal súd preukázané, že žalobca si uplatňoval voči žalovanej nároky titulom uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 03.07.2015. Predmetnou zmluvou vznikol medzi právny predchodcom žalobcu a žalovanou právny vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka v spojení so zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, nakoľko podľa § 52 a nasl. Obč. zák. je táto zmluva je typovou spotrebiteľskou zmluvou. Zmluvou sa veriteľ v rámci predmetu svojej činnosti zaviazal poskytnúť žalovanej ako fyzickej osobe - nepodnikateľovi peňažné prostriedky a žalovaná sa tieto zaviazala splácať v pravidelných splátkach. Podľa predloženej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru veriteľ poskytol žalovanej úver vo výške 9.600,- eur, z ktorého žalovaná uhradila do dňa vyhlásenia rozsudku len sumu 1.857,59 eur. Uvedené zistenia neboli medzi stranami sporné.

28. Vzhľadom na námietku premlčania vznesenú žalovanou s prihliadnutím, že súd skúma premlčanie predmetného dlhu ex offa podľa § 54a Občianskeho zákonníka súd má za to, že nedošlo k jeho premlčaniu. Ako vyplýva z výzvy zo dňa 13.10.2016 ku dňu 12.10.2016 bola pohľadávka banky zo zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote (VII, VIII, IX). Je zrejmé, že k zosplateniu dlhu došlo pre nezaplatenie splátky splatnej 20.7.2016, pričom žaloba bola doručená Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 20.06.2019, teda pred uplynutím trojročnej premlčacej lehoty podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pričom súd v danom prípade aplikoval na začiatok plynutia premlčacej doby uplatnenia nároku zo zostatku celého dlhu, ustanovenia § 53 ods. 9, § 565 a § 103 Občianskeho zákonníka.

29. Nakoľko súd uzavrel, že sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., súd najskôr zisťoval, či zmluva o spotrebiteľskom úvere má všetky povinné náležitosti v zmysle

§ 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Medzi obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v čase podpisu zmluvy v zmysle zákona o spotrebiteľskom úvere, patrili údaje konkretizované v § 9 ods. 2, pričom vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že predmetná spotrebiteľská zmluva, uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou nespĺňa náležitosti stanovené citovaným ustanovením zákona.

30. Súd má za to, že v predmetnej zmluve je nesprávne uvedený údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve chýba uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Zmluvná dokumentácia neuvádza konkrétne informácie, z ktorých je jasné, aké parametre sú použité pre výpočet RPMN. Tieto nie sú zhrnuté jednak v ustanovení samotnej zmluvy ani v ďalšom dokumente tvoriacom jej neoddeliteľnú súčasť. Nie je tak celkom jasne možné vyvodiť, aké vstupné údaje sú použité pre výpočet RPMN a z akých predpokladov výška RPMN v konkrétnom prípade vychádza. Predmetom zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru bola aj povinnosť žalovanej uzavrieť poistenie o schopnosti splácať úver. Nakoľko žalovaná nebola o tejto skutočnosti dostatočne informovaná a nebola jej jednoznačne daná možnosť vyjadriť sa, či poistenie schopnosti splácať úver žiada alebo nie, možno mať za to, že žalovaná musela navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získali spotrebiteľský úver. Z uvedeného dôvodu bolo povinnosťou veriteľa zahrnúť výšku poistného do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len "RPMN"), ako aj do celkovej čiastky, resp. celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom. Z predloženej zmluvy pritom jednoznačne vyplýva, že veriteľ pri výpočte celkových nákladov spojených s úverom poistné nezohľadnil, nakoľko po prepočte výšky splátky s poistením 168,10 eur a pri počte mesačných splátok 108 vynásobením sa dostane suma 18.154,80 eur, ktorý údaj nie je totožný s tým, ktorý uvádza veriteľ predloženej zmluve (16.926,50 eur). Následne možno mať za to, že aj údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch a teda ročná percentuálna mierou nákladov, ktorú tvoria celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru, nie je uvedený v správnej výške. Nakoľko poistenie nebolo zahrnuté do celkových nákladov, resp. celkovej čiastky a následne ani do výšky RPMN, sú predmetné údaje uvedené nesprávne v neprospech spotrebiteľa a posudzovaná zmluva o spotrebiteľskom úvere sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/, d/ zákona o spotrebiteľských úveroch.

31. Podľa názoru súdu mal žalobca v konaní sám preukázať postup poskytovateľa úveru pred poskytovaním úveru - konanie s odbornou starostlivosťou vo vzťahu k žalovanej, čo žalobca neurobil. Vychádzajúc z údajov v uzavretej zmluve nemal súd jednoznačne preukázané, že by poskytovateľ úveru postupoval s odbornou starostlivosťou pred poskytnutím úveru voči žalovanej. Ako je vyššie uvedené, v prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov pričom za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

32. Žalobca v konaní nepreukázal, že poskytovateľ úveru, Poštová banka a.s., pred poskytnutím úveru postupoval s odbornou starostlivosťou a riadne zhromaždil údaje uvedené v § 11 ods. 2/ tretia veta zák. č. 129/2010 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='129/2010%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>. Vzhľadom na nezdokladovanie zákonnosti postupu právneho predchodcu žalobcu pred poskytovaním úveru (konať odborne), súd považoval poskytnutý úver s odkazom na § 11 ods. 2/ druhá a tretia veta zák. č. 129/2010 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='129/2010%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> za bezúročný a bezpoplatkový.

33. Na vyhlásenie predčasnej splatnosti boli dodržané podmienky, keď bol dodržaný postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keďže žalovaná bola pred zosplatnením úveru vyzvaná na úhradu dlhu a upozornená na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlhu. Nakoľko v stanovenej lehote žalovaná dlžné splátky nedoplatila, žalobca pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti k 08.11.2016, čím sa úver stal splatným v celom rozsahu. Žalovaná tak v súlade s § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka stratila výhodu splátok, a bola povinná uhradiť úver splatný k 108.11.2016 celkom. Možnosť

veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru v prípade omeškania so splácaním splátok je pritom výslovne obsiahnutá v čl. 2.3. zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

34. S poukazom na uvedený záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru súd sa ďalšími námietkami žalovanej podrobne nezaoberal i s prihliadnutím na ich všeobecnosť a nekonkrétnosť, keď sa zaoberala skutočnosťami, ktoré žalobca ani netvrdil, resp. neuplatňoval (odstúpenie od zmluvy, zmluvná pokuta a podobne).

35. Vzhľadom na uvedené súd priznal žalobcovi právo na uhradenie sumy vo výške 7.742,41 eur, t.j. rozdielu medzi poskytnutou sumou úveru a zaplatenými platbami (9.600,-eur - 1.857,59,-eur), keďže úver bol súdom posúdený ako bezúročný a bez poplatkov. Súd zároveň nemal preukázané, že by žalovaná záväzok voči žalobcovi, v zostávajúcej výške uhradila, resp. že by zanikol iným spôsobom ako splnením. V zostávajúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

36. Súd tiež rozhodol o žalobcom uplatnenom príslušenstve pohľadávky a uplatnený úrok z omeškania posúdil podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Sadzba úrokov z omeškania, v akej boli úroky z omeškania uplatnené, nepresahuje najvyššiu prípustnú výšku úrokov z omeškania určenú podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Nakoľko zmluvný vzťah vznikol po 31.01.2013 má žalobca nárok na úroky z omeškania určené súčtom základnej úrokovej sadzby ECB a 5 %. Úroky z omeškania súd priznal od 12.04.2019 v súlade s uplatnením. V tento deň žalovaná už bola v omeškaní s úhradou dlhu. O lehote na plnenie súd rozhodol podľa § 232 ods. 3 <aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.%2523232'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a ods. 4 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.%2523232'&ucin-k-dni='30.12.9999'> tak, že žalovanej vzhľadom na jej súčasnú žalobcom nespochybnú sociálnu situáciu zaviazal zaplatiť dlh v mesačných splátkach vo výške 100,- Eur splatných vždy do posledného dňa v mesiaci počnúc od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku do zaplataenia pod stratou výhody splátok v prípade nezaplataenia jednej splátky riadne a včas.

37. O trovách konania súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP a § 255 ods. 2 CSP. Žalobca si uplatňoval celkom sumu 10.848,93 eur s príslušným úrokom z omeškania. Žalobca bol úspešný len v časti o zaplataenie sumy 7.742,41 eur s príslušným úrokom z omeškania. Žalobca bol úspešný v rozsahu 71,37%. Neúspech žalobcu predstavuje zamietnutie žaloby vo zvyšku, a teda žalovaná bola úspešná v rozsahu 128,63%. Z uvedeného vyplýva, že úspešnejším bol žalobca, ktorého čistý úspech (úspech - neúspech) je 42,74%. Súd tak podľa pomeru úspechu a neúspechu žalobcovi ako strane sporu, ktorá mala vo veci čiastočný úspech, priznal nárok na náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie a bránenie práva podľa pomeru jeho úspechu a neúspechu v konaní, t.j. v rozsahu 47,74 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1, 2 CSP v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Náležitosťou podania urobeného v prebiehajúcom konaní je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.